

ISRAEL OG JESU GJENKOMST FINNES DET EN SAMMENHENG ?

Jesu gjenkomst er omtalt på mange steder i Den Hellige Skrift og er en stor og viktig sannhet. Denne kommende begivenhet vil - med alt hva den innebærer - bli historiens klimaks. Jesu gjenkomst har flere sider som ligger utenfor det emne vi nå søker å belyse. Denne artikkel handler ikke om "Bortrykkelsens mysterium", men om "*Jesu Kristi synlige komme i majestetisk makt og herlighet*".

Dette dramatiske inngrep fra himmelen vil i sin tid berøre alle folk og nasjoner, men på ulike måter. Ingen kan da velge å forholde seg nøytral og ingen vil kunne si: - "Dette angår ikke meg, jeg har aldri interessert meg for slike spekulasjoner, og jeg tror heller ikke noe på det"! For dette er ikke et produkt av menneskelig fantasi, men rommer i seg en guddommelig åpenbaring. Skriften er klar hva denne sannhet angår! *Se, han kommer med skyene, og hvert*

øye skal se ham, også de som har gjennomstungent ham. Ja, Amen! Her er et tydelig og uimotsigelig globalt perspektiv, uansett hva vi måtte tro og mene.

Men hva med Israel?

Vil Israel da fremdeles være Guds øyensten og utvalgte eiendomsfolk? Eller vil de på dette tidspunkt ha utspilt sin rolle i Guds frelsesplan? Har de allerede - ved Jesu Kristi første komme - fullført den oppgave de fikk av Gud, og vil de i endetiden være et folk på linje med alle andre folk, uten spesielle løfter, pakter eller rettigheter? Det grunnleggende spørsmål i denne artikkel er derfor om det finnes en profetisk kobling - eller en sammenheng om du vil - mellom **Israels land og folk** på den ene side og **Jesu Kristi annet komme**.

Også hva dette angår er Skriften klar.

Gud har aldri forkastet Israel som sitt utvalgte folk, og kommer heller aldri til å gjøre det. Så lenge sol og måne skinner og mennesker over hele verden i ærbødighet kan betrakte en stjernehimmel en kald vinternatt, skal Israel være Guds folk. Under henvisning til naturlovenes urokkelige stabilitet har Den Allmektige - som selv står bak og over alle naturlover - høytidelig erklært: *Dersom disse lover ikke lenger står ved makt for mitt åsyn, sier Herren, da skal også Israels ætt opphøre å være et folk for mitt åsyn alle dager. Jer.31,36.* Men ellers ikke! Og denne suverene, frie og ufor-skyldte utvelgelse får en sterk apostolisk bekreftelse i Det nye Testamente, som ikke er til å misforstå: *Har da Gud forkastet sitt folk? Langt derifra! - For Gud angrer ikke sine nådegaver og sitt kall. Rom.11,1 og 29.*

Området i Midt-Østen vil bli den profetiske skueplass

Det har behaget Gud å knytte de store og avgjørende hendelser i frelseshistorien til et lite landområde i Midt-Østen. Her levde patriarkene sine liv. Her stod Israels sanne profeter frem og talte med kraft og myndighet om det som skulle skje i de siste dager og i en fjern fremtid. I Israels land ble Jesus født og her trådte han inn på den historiske arena. Her levde verdens frelser sitt hellige og syndfrie liv, talte Guds Ord til trøst og håp og gjorde sine mektige undergjerninger.

Innenfor dette lille geografiske landområde ble forsoningen fullbrakt ved Jesu blodige og smertefulle død og her skalv fjellene ved hans kraftfulle oppstandelse. Det var et oppsiktsvekkende mirakel som ingen kunne forhindre, verken demoner eller menneskelige fiender. Og fra Oljeberget fór han i triumf tilbake til himmelen for å innta sin plass ved Faderens høyre hånd.

De nedfelte Messiasprofetier i Skriften utgjør ikke et ugjennom-trengelig tåkehav av mystisk symbolikk. Det som skjedde i Israels land blant Israels folk - og som vi leser om i evangeliene - var en bokstavelig oppfyllelse av århundre gamle profetier. Dette er historiske fakta.

Det samme område vil også bli en arena for endetidens begivenheter

Midt-Østen - og Israel som land og folk - vil på nytt bli sentrum for verdens oppmerksomhet ved Jesu Kristi annet komme i makt og strålende herlighet. Disiplene var øyenvitner til Jesu himmelfart. Da ble det i klartekst sagt til dem av engler: *Hvorfor står der og ser opp mot himmelen? Denne Jesus, som er tatt opp fra dere til himmelen, skal komme igjen på samme måten som dere så ham fare opp til himmelen. Ap.gj.1,11.* Det er den samme Jesus, med de samme naglemerkede hender og føtter som forlot denne verden, som vil komme synlig og

legemlig tilbake. **På samme måte!** Og stedet for hans ankomst - merk degdet - vil være Oljeberget. Ingen makt i hele kosmos vil kunne endre på det. Og Israel som folk vil da være samlet i sitt eget land.

Da Jesus under sitt jordeliv holdt sin siste offentlige tale henvendte han seg spesielt til folket religiøse ledere. Han refset dem kraftig for deres hykleri og åndelige blindhet *Matt 23*, men denne alvorlige straffetale ble avsluttet med et trøsterikt og profetisk løfte. Jesus sa: - *Fra nå av skal dere ikke se meg før dere sier: Velsignet være han som kommer i Herrens navn!*

Dette ene ordet er i seg selv en garanti for at Israel som folk vil bestå gjennom hele historien, like til siste slutt, all sin verdensvide adspredelse til tross. Mange despoter og religiøse fanatikere har tatt mål av seg til å fjerne Israel fra jordens overflate, men ingen har lyktes. Det kunne enhver Bibeltroende kristen ha sagt på forhånd! Og Jerusalem har under skiftende kår gjennom historien blitt bevart, mens mange andre byer - store og små - er blitt fjernet fra kartet. I lys av Den Hellige Skrift er det utenkelig - nærmest en profetisk umulighet - at Jesus Messias skal plante sine føtter på Oljeberget uten at Israel skal være samlet i sitt eget land. Dette må være en klar forutsetning for at de da skal kunne si - *Velsignet være han som kommer i Herrens navn!* Jesus

Messias kommer ikke til et land der hans folk er fraværende!

Bibelen gir oss mange profetiske tegn på endetiden som bebuder Kristi annet komme som *Kongers konge og herrers herre*. Men det klareste tegn - selve generaltegnet - er Israels samling i sitt eget land. Denne samling som har skjedd - og som fremdeles pågår i vår egen tid - er et kraftig rop fra Tronen i det høye om at *tiden er nær!*

Israels omvendelse vil bli til velsignelse for hele verden

Jesu annet komme vil bringe frelse til Israel. De forkastet Jesus ved hans første komme og har senere, som folk betraktet, vært preget av en gåtefull forherdelse i sitt forhold til evangeliet. *For jeg vil ikke, brødre, at dere skal være uvitende om dette mysterium - for at dere ikke skal anse dere selv for kloke: Forherdelse er for en del kommet over Israel, inntil hedningenes fylde er kommet inn. Og slik skal hele Israel bli frelst. Rom.11,25-26a.* Denne omvendelse vil skje i hast. Og da skal også det gamle profetord bli oppfylt - *Men over Davids hus og over Jerusalems innbyggere vil jeg utgyte nådens og bønnens Ånd, og da skal de skue opp til meg som de har gjennomstungent. Sak.12,10.* Det skal bli en ny Pinsefest!

Dette er ikke verdens slutt, men begynnelsen til en ny og lang fredsperiode som verden aldri før har sett maken til. Og da, om ikke før, skal Israel bli fredens

budbærere til alle folk på alle kontinenter. Og **jøde** skal ikke mer være et skjellsord, men et ord til velsignelse. Da skal jorden for første gang i historien være uten vold og *full av Herrens kunnskap, likesom vannet dekker havets bunn. Jes.11,9.*

Det er ingen filosofiske betraktninger, religiøse tanke-systemer eller politiske ideologier som kan gi menneskeheten et så lyst og trøstefullt framtidshåp som Bibelen.

I Abraham - i dypeste forstand i Kristus - skal alle jordens slekter velsignes. I hele sin fylde! Og Israel skal lede an!

Per Braathen (sign.)